

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Gjæring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 161. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346605361328/facsimile.pdf> (tilgået 19. september 2021)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

Frøken Rebekka lo. »Ja, det kan Proprietæren sige om *»mans*; men De kan da ikke sige det om Dem selv.»

»Hvad mener De?» sagde Wintrup. »Jeg kan da æt see mig selv — Selskabet brød ud i stormende Latter.

»— og jeg er s'gu da ikk'heller kjøn. — Ja — hvad — man skuld' da ha'e Lov til at udtal' sig.»

»Mener Du: til at tale ud, Fr'er?» sagde Karl.

»Jeg mener det, jeg siger. — Naa, og jeg mener, De er kjøn, Frøken Woltersien; saa kan De nu faa'et lig' paa Deres Tallerken.»

»Tak skal De have, fordi De siger det. Jeg er saa voldsom glad for at høre det af Dem. — Men jeg mente, at De kunde ikke særlig savne Synet af Skjønhed, saa længe De havde Deres Frøken Datter i Huset.»

»Ja, — Sludder og Sladder har vi s'gu nok af. Det er nu da ogsaa noget andet at se en Fremmed. — — Naa, lad mig nu høre, hvad De gaar og tager Dem for i Hjemmet. Er'et æt ved Deres Onkel, De opholder Dem?»

»Jo — hidtil.»

»Han er Kontormand.»

»Nej han har været — Bankdirektor.»

»Hvad er han saa nu?»

»Ja, nu er han vist ikke andet end Geheimeraad.»

»Aa, ja, det kan van' ligesaa godt som saa mæg' and't. Og hvad er saa De — i Huset, mener jeg?»

»Aa, jeg forskjønner saadan Tilværelsen lidt.»

»Den kan saamænd ogsaa godt træng' til'et.»

»Ja, for der er næsten ingen, der gider gjøre noget for den — i den Henseende.»

»Hm, hm, hm, — nej, det er s'gu vist. Naa, det er nu ogsaa de færrest', der har Tid til'et.»

»Jeg sønnes da osse, man ku' ta'e sig noe nyttigere til,» bemærkede Stamherren med pludselig Kraft.

»Ja, det er sandt,» sagde Frøken Rebekka.

Stamherren var nær gaaet forover paa Grund af den uventet ringe Modstand.

»Men naar endda blot de, der havde Tid dertil, vilde pynte lidt paa den stakkels Tilværelse,» fortsatte Frøken Rebekka, »saa kunde den virkelig se meget bedre ud, end den gjøt.»